

1975

ŽIJTE V RADOSTI

4. ledna 1975

První sobota měsíce a roku

Věrní hlasu mému a papežovu

„(...) Jak se mi líbila mše svatá, kterou jsi sloužil ke cti mého Neposkvrněného Srdce, Bolestného Srdce, dnes ráno v mé proslulé svatyni!

Přišel jsi jako na pouť s modlitbou, s růžencem a s písněmi k mé cti.

Už jsem ti projevila svou radost a ty to víš. Zvláště ve chvíli, kdy jsem tě zadržela a tvým prostřednictvím jsem požehnala všem kněžím svého Hnutí, především těm, kteří jsou zeměpisně nejdále: těm, kteří mluví německy, francouzsky a anglicky, kteří jsou ve vzdálené Americe, v afrických a asijských misiích.

V této chvíli pocítili všichni moji kněží v každé části světa zvláštním způsobem moji blízkost u sebe. Ti moji synové, kteří se o této první sobotě v měsíci a roce duchovně spojili, aby uctili mé Neposkvrněné Srdce.

Moji přemilí synové, jakou radost a jakou útěchu působíte mému mateřskému Srdci! Vy konečně svým velkodušným „Ano“ odpovídáte na to, co jsem žádala ve Fatimě pro spásu světa.

Jen vaše „ano“ – kněží zasvěcení mému Srdci – jsem očekávala, abych začala jednat. Nyní s vámi začnu své dílo.

Především se toto mé Hnutí rozšíří všude. Ze všech stran světa shromáždím své přemilé kněze, kteří takřka hnáni neodolatelnou mocí Ducha Svatého odpovědí a spojí se ve vojsko mých kněží, povolanych, aby byli věrní pouze evangeliu a církvi.

Až přijde chvíle hrozného střetnutí s kněžími, nositeli bludů, kteří se postaví proti papeži a proti mé církvi a strhnou do záhuby nesmírný počet mých ubohých dětí, vy budete mými věrnými kněžími.

V temnotě, kterou zlý duch všude rozšíří, uprostřed mnohých bludů rozšířených duchem pýchy, které se budou vzmáhat a téměř všichni se jich budou držet, v době, kdy se bude o všem v církvi pochybovat a kdy budou někteří samotné evangelium mého Syna hlásat jako legendu, vy, mně zasvěcení kněží, budete mými *věrnými syny*.

Věrnými evangeliu, věrnými církvi.

A síly k tomu, abyste zůstali věrnými, se vám dostane tím, že se naučíte důvěřovat pouze ve mne a budete ochotnými a poslušnými mého hlasu.

Tak nebudete poslouchat hlas toho či onoho teologa, učení toho či onoho – i když dojde širokého souhlasu – ale budete poslouchat jen můj hlas, synové!

Budete věrní mému hlasu a hlasu papeže. Budete vojskem mnou připraveným, které bude hájit jeho osobu, které bude šířit jeho opomíjené učení a bude ho těšit v jeho opuštěnosti a samotě.

Budete také pronásledováni. Přijde doba, kdy budete jediným hořícím světlem, a tak budete moci věrností evangeliu a utrpením ukazovat cestu ke spáse nesmírnému počtu lidí. A toto vaše světlo s mou pomocí nikdy zcela neuhasne.

Moji přemilí, snažte se ve mně vidět Matku blízkou každému z vás. Dny letí a blíží se velká chvíle. To je hodina, kdy vás shromažďuji ze všech částí světa, abych vás všechny ukryla do svého Neposkvrněného Srdce. (...)

28. ledna 1975

Čas, který máme k dispozici

„Připrav se, synu, abys ještě shromáždil tyto mé syny. Drž se cesty, kterou jsem ti už ukázala.

Mám naspěch a chci, aby kněží mého Hnutí byli pohromadě, než vypukne veliká bouře:

– *Abys se společně modlili* jako ve večeřadle. Já, Matka, vás shromažďuji k modlitbě. Vraťte se, moji přemilí kněží, k modlitbě!

Já potřebuji vaši modlitbu.

Modlete se se mnou a mým prostřednictvím modlitbu tak prostou, ale tak velice účinnou, kterou jsem od vás žádala: *svatý růženec*.

Modlete se dobře: pokorně, prostě, oddaně, s důvěrou! Nestarejte se o jiné věci! Nyní se už nesmíte znepokojovat jinými zneklidňujícími problémy...

Duše se masově vzdálily od Boha a běží po cestách zkázy, která se stává každým dnem surovější a nelidštější. Nyní už nestačí vaše činnost, kterou podnikáte sami, abyste je mohli zadržet. Jsou jen na krok vzdáleni od své věčné záhuby. Jenom já je budu moci zachránit v poslední chvíli svou mateřskou a zázračnou mocí.

Za tím účelem potřebuji vaši modlitbu.

Moji kněží musí být v každém okamžiku v tomto kněžském postoji: v mém Srdci v modlitbě za spásu světa.

Diskuse, přílišný neklid, řešení problémů a zájmy, které jsou dnes v módě, ale rozptylují a maří vaše síly, to všechno je rušivé působení ze strany mého nepřítele, kterému se dnes daří svádět všechno a všechny.

Moji přemilí synové, vy nikdy nebudete od něho svedeni, protože jste zasvěceni mému Neposkvrněnému Srdci. Proto vždy budete jen *mými kněžími*, kteří se bez ustání se mnou modlí, aby byl částečně zastaven veliký odpad a aby byly aspoň zmírněny veliké hrozící tresty.

– *Abyste se měli rádi jako bratři* shromáždění kolem Matky. Jakou bolest zakouší mé mateřské Srdce, když vidím, že už ani mezi kněžími dnes není lásky a že mi už nepomáhají! Egoismus udusil všechny elán bratrské lásky a v duši tolika mých synů je jen led a tma.

Moji přemilí synové, milujte se navzájem! Navštěvujte se, scházejte se a pomáhejte si, abyste byli kněžími věrnými papeži, evangeliu a církvi.

Nezneklidňujte se, když nyní zdánlivě všechno ve víře ztroskotává. Chcete-li zůstat v pravdě, ani jediné slovo mého Syna neodmítejte a každé přijmete vážně.

Žijte podle evangelia, abyste postavili své světlo proti veliké temnotě, které v mé církvi stále přibývá.

– *Abyste zůstávali se mnou*, při těchto setkáních všichni pocítíte mou zvláštní přítomnost. A protože čas kvapí, já sama dám každému mimořádným způsobem o sobě vědět. (...)

Starejte se, aby těchto setkání přibývalo: čas, který máte k dispozici, je krátký! Je třeba všechno udělat dobře, aby duch mých přemilých synů byl připraven, aniž by se však báli.“

15. února 1975

Zjevení Svaté Panny chudých v Banneaux

Radost, že vás mohu vychovávat

„Můj přemilý synu, proč se znepokojuješ? Proč někdy ztrácíš klid?

To, co se ti přihodilo v těchto dnech, jsem způsobila já sama, aby ses mohl skutečně ode všech odpoutat. I od těch osob, které já a můj Syn Ježíš zvláště milujeme.

Ty jsi tak malicherný, že se (aniž to pozoruješ) o ně opíráš a jsi na nich závislý. A tvá náklonnost je tím silnější, čím jsou mně tyto duše blíže.

Ty potřebuješ jen jejich modlitbu a utrpení. A to já od nich žádám pro tebe a pro mé Hnutí. Ty se jim odvděčuj svou modlitbou a svou velkou bratrskou láskou. To stačí. Ostatní není ode mne. Ostatní je pro tebe marné a zbytečné. Je to opravdu ztráta času ...

Moji přemilí synové, nechte se opravdu ode všeho odpoutat! Hleďte, nejsou to vaše chyby, vaše pády a vaše veliká omezenost, co vám brání, abyste mi zcela náleželi a byli užiteční pro můj velký plán. Ó ne! I toto je pro vás velkým darem, aby vám to pomáhalo cítit se a zůstávat maličkými. To vám udává jakoby míru vaší malíčkosti.

Jen vaše náklonnosti vám překážejí a brání, abyste mi zcela náleželi. Synové, kolik je to ještě pout, která vás vážou k vám samým, k osobám, i dobrým a svatým, k vaší činnosti, k vašim myšlenkám a citům. A já zpřetrhám jedno pouto po druhém, abyste náleželi jenom mně. (...)

Potom budu moci ve vás působit a plnit svou mateřskou úlohu, která spočívá v tom, abych z každého z vás vytvořila živý obraz svého Syna Ježíše. Svěřte se mi bez obav! Každou bolest, kterou budete pocítovat pro nové odloučení, odměním novým darem lásky. Kdykoliv se odloučíte od některého tvora, víc pocítíte blízkost Matky u sebe ...

Udělejte mi radost, moji miláčkové, že vás mohu vychovávat!“

Nemyslet na zítřek

„(...) Žij každý okamžik ve mně, aniž bys myslel na zítřek, aniž by ses staral o to, co budeš mít dělat. Povedu tě za ruku v každém okamžiku. (...)

Ještě krátký čas máte kráčet ve světle. Brzy se všechno zřítí do tmy. Potom já sama budu vašim světlem a povedu vás, abyste dělali to, co si přeje mé Neposkvrněné Srdce.

Přemilí synové, proto od vás musím žádat to, co bude vaší lidskou přirozenost stát nejvíce: Přeji si od vás, abyste žili a nemysleli na zítřek a nestarali se o budoucnost.

Netažte se mne: Co budeme dělat? Jak si budeme muset počínat? Je už blízko velká očista? Co se stane s námi?

Žijte v dokonalé lásce a v dokonalé přítomnosti, kterou já pro vás připravuji, moje malé děti, okamžik za okamžikem.

Proto se uče nedívat se na věci, ale jen na mne! Nehledte na to, co vás čeká, na tak bolestné události naší doby. Nedívejte se na to, co mnozí dnes činí proti mému Synu a proti mně, ani na to, co se chystají udělat proti vám.

Blíží se hodina temnot, hodina, kdy budete muset pít kalich, který můj Syn připravil pro každého z vás. Ale nehledte ani na tuto hodinu, aby se vás nezmocnil strach a zmatek.

Dívejte se jen na mé Neposkvrněné Srdce! Sem se uchylte a zde se zahřívejte, zde čerpejte sílu! Zde se hleďte cítit v bezpečí! (...)

28. března 1975

Velký pátek

Cesta kříže

„Hle, proč jsem tě dnes chtěla mít na tomto místě, daleko od veškeré starosti a činnosti, abys zůstal sám s mým Synem Ježíšem. (...)

Cesta, po které chci vést své přemilé syny kněze, zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci a mému Hnutí, je *cesta kříže*.

Chci je mít všechny na kříži se svým Synem v modlitbě a utrpení. To je cesta, po které šel Ježíš, aby vykoupil a zachránil všechny lidi.

To je cesta, po které musí jít kněží, kteří jsou povoláni, aby tvořili mé vojsko, aby lidé, vykoupení mým Synem, ale kteří mu byli vyrváni satanem, mohli být ještě dnes zachráněni zvláštní mocí tohoto mého mateřského Srdce.

Cesta kříže, moji synáčekové, je jediná cesta, kterou jsem vám ukázala, protože je to cesta, po níž šla první za Synem Ježíšem vaše Matka.

Jděte po ní beze strachu, vždyť vás povedu za ruku a povzbudím svou mateřskou láskou.

Jděte po ní se mnou, v mém mateřském Srdci: vedle svého kříže budete takto pociťovat přítomnost Matky, která vás bude těšit a bude vám pomáhat.

Musíte jít touto cestou, protože jenom tak budete moci být ve všem podobní mému Synu Ježíšovi. Mou úlohou je učinit vás ve všem Jemu podobnými.

Když jsem vás ode všeho odpoutala, abyste byli ochotni činit Otcovu vůli, když jsem z vás učinila pouhé děti, abych vás udělala kněžími podle Ježíšova Srdce, přišla hodina, kdy jste voláni, abyste s ním vystoupili na Kalvárii.

Toto je hodina Kalvárie pro mou církev, pro Svatého otce, pro všechny kněze, kteří chtějí být věrnými mému Synu a evangeliu. Ale je to také, přemilí synové, vaše nejkrásnější hodina, na kterou jsem každého z vás už dlouho připravovala. Říkejte se mnou: „*Ano, Otče, staň se tvá vůle!*“

I když je toto hodina temnot, vy jste se mnou povoláni, abyste byli odrazem světla Otcovy vůle a jeho plánu. Budete povoláni vydávat svědectví o otcovství a lásce milosrdného Boha. (...)“

25. dubna 1975

Sv. Marka, evangelisty

Nedělejte mi bolest svými pochybnostmi

„Můj přemilý synu, nyní jsi téměř dokončil dílo, které jsem ti uložila.

Uchyl se nyní do mého Neposkvrněného Srdce! Zde tě chci posílit a ochránit ve chvíli hrozné zkoušky.

Moji přemilí synové, kněží zasvěcení mému Srdci, naslouchejte ještě hlasu své Matky, která vás láskyplně napomíná, abyste se mohli připravit na veliké události, které hrozí světu.

Buďte opravdu jenom mými! Dejte se mi bez výhrady! (...)

Nemyslete už na svou minulost!

Mezi vámi jsou takoví, kteří stále myslí na svou minulost, kteří stále cítí bolest tak mnohých ran, které jsem zahojila. Tak jsou jakoby spoutáni, takže se mi dokonale neoddávají.

Jsou spoutáni touto myšlenkou: Je to možné, abych já po všech svých slabostech a nevěnostech byl skutečně vyvolen a zvlášť nebeskou Matkou milován?

Moji synové, mé Srdce přetéká něžnou láskou k vám právě proto, že jste maličcí a slabí, protože jste tolikrát klesli a protože se cítíte tak velice křehkými.

Moji synáčkové, sami byste nikdy nemohli vydržet to, co vás čeká. Proto vás chci ukryt do svého Neposkvrněného Srdce. Já sama budu vaší bezpečnou ochranou.

Mezi vámi jsou někteří, kteří jsou pronásledováni pokušením pochybností a kritizování. To po všem tom, co jsem pro vás udělala! ... Nezarmucujte mé Srdce svými pochybnostmi a svou nedůvěrou! Ještě jste se nenaučili nechat se ode mne vést? Přemáhejte toto pokušení modlitbou!

Od svých kněží chci jen modlitbu a důvěru ve mne. Každý okamžik, který neprožili se mnou a v dokonalé oddanosti, je pro mne jakoby ztracený a já jsem o něj připravena. A to velmi bolí mé mateřské Srdce.

Přišla chvíle, kdy se někteří z mých synů kněží chystají vystoupit proti mému Synu a proti mně samé, proti papeži a proti církvi veřejně.

Potom je už nebudu moci uznávat za své syny. Sama sestoupím z nebe a postavím se v čelo vojska svých přemilých synů a zmařím jejich pikle.

Po velikém převratě a po očistě země zazpívá mé Neposkvrněné Srdce svou vítěznou píseň v největším Božím triumfu.

Moji přemilí kněží, pro tento okamžik jsem každého z vás zavolala ze všech končin světa a připravila vás.

Není už čas k pochybování a nejistotě: Toto je čas bitvy!

Každý z vás ať se nechá ode mne ukryt do mého Neposkvrněného Srdce!“

7. června 1975

Neposkvrněného Srdce P. Marie

Odpovězte na moji nejnaléhavější výzvu

„Piš zase to, co jsem řekla tvému dětskému srdci, které si mé Neposkvrněné Srdce vyvolilo.

Buď stále učenlivější a poslušnější svého duchovního vůdce! Plně mu důvěřuj! Já mu dám potřebné světlo, aby pochopil, co od něho žádám pro své záměry.

Neboj se, můj přemilý synu! Proč se znepokojuješ a proč někdy ztrácíš svůj klid?

Ty jsi v mém Srdci! Okoušej všechn jeho klid, všechnu jeho něžnou lásku, kterou má k tobě.

Synu, žij tak, abych mohla na tebe vylévat všechnu něžnou lásku svého Neposkvrněného a Bolestného Srdce. (...)

Kdokoliv se na tebe dívá, tebe poslouchá a přijde do tvé blízkosti, musí cítit, jak do jeho duše vniká něco z této mé nadpřirozené vůně a z něžné lásky, kterou mé mateřské Srdce chová ke všem svým synům.

Proto chci, abys byl skutečně ode všech odpoután. Nehledej jiné hlasy ani jiné opory! Neslyšíš, že já sama k tobě mluvím a vedu tě? Mé Neposkvrněné Srdce bude tvou jedinou útěchou a od tohoto Srdce se ti dostane veškeré pomoci.

Ostatní přenechej mně! Toto je moje dílo a nikdo na ně nesáhne, protože jsem na ně žárlivá samou žárlivostí Boží. Já si přeji toto dílo pro veliký Boží triumf a pro definitivní satanovu porážku.

Neznepokoj se, jestliže slyšíš, že tu a tam vznikají hnutí založená dušemi, kterým se já zjevuji. Všechno náleží k mému velikému plánu. Proto všechno musí zůstat na svém místě.

Tvé místo je v Mariánském kněžském hnutí. Prostřednictvím mých kněží se smírný počet laiků opět zasvětil mému Srdci a zcela se mi svěří. Prostě, bez organizací. Ať se mi všichni dají, jako se dává dítě cele své vlastní matce!

Moji synové, bitva již začala a vás žádám, abyste jen odpověděli na moji nejnaléhavější výzvu.

Buďte mými kněžími! Buďte jen kněžími modlitby! Neztrácejte čas jinými věcmi, protože čas, který vám zbývá, je pro vás příliš drahý.

Modlete se stále a dobře svatý růženec! Žijte a šířte evangelium mého Syna Ježíše! Modlete se, podporujte a braňte papeže, Kristova zástupce!

Buďte chudí, malí, pokorní! Buďte jenom malými dětmi, které tvoří věnec lásky kolem mého Neposkvrněného a Bolestného Srdce!

Dnes vám žehnám, každému zvlášť, objímám vás a ukrývám vás do tohoto mého Srdce.

Nikdy, ani v jediném okamžiku nesmíte mít pocit, že jste sami a beze mne. Synové zasvěcení mému Srdci, jsem vaše Matka, která vám dnes dává dar své trvalé přítomnosti u každého z vás.“

9. července 1975

Váš nejtěžší kříž

„Kolikrát ti to opakuji: zůstávej v mém Srdci a ničeho se neboj! Nikdy si nedělej žádné starosti, ani o mé Hnutí! Od tebe chci jen modlitbu, utrpení a nejuplnějši oddanost ke mně.

V těchto dnech jsem ti nechtěla poslat žádnou zkoušku. Jsi tak maličký a tak celý můj, že tě Matka nemůže nechat samotného ani na okamžik...

Chtěla jsem ti dát okusit pouze malou kapku hořkosti, veliké hořkosti, která zaplňuje mé Srdce kvůli tolika mým ubohým synům, které satan nyní dostal plně do své moci...

Moji ubozí synové, jak veliký zármutek mi působí!

Kněží mého Syna, kteří v mého Syna už nevěří a stále ho zrazují! Kněží povolání za služebníky milosti – a nyní žijí stále v hříchu: jejich život je nepřetržitý řetěz svatokrádeží! Kněží poslaní hlásat evangelium spásy se nyní stali šířiteli bludu! Kněží pro záchranu mnohých duší – a jak mnoho, jak mnoho duší přivádějí na cestu zkázy!

Je to hodina, kdy ohavná spoušť skutečně vniká do svatého Božího chrámu.

Už nejsou solí země, jsou jenom sůl bez chuti, sůl zkažená a odporná, dobrá jen k tomu, aby byla roztroušena po zemi a všichni aby po ní šlapali. Už nejsou světlo na svícnu, ale jenom tma, která činí noc ještě temnější.

Všichni tito moji ubozí synové kněží jsou nemocní, protože upadli do satanovy moci.

Jak nemá, přemilý synu, být mé Srdce ponořeno do bezmezného moře bolesti?

Co máte dělat, kněží mého Hnutí, vy přemilí synové mého Bolestného Srdce, pro spásu těchto kněží, kteří jsou tak nemocní a všichni tak potřebují mou mateřskou pomoc?

Pomáhejte jim a nikdy je nesuďte! Stále je milujte! Neodsuzujte je! To vám ne náleží. Prokazujte jim lásku svým utrpením, svým svědectvím a svým dobrým příkladem.

Budte jim vzorem tím, že také navenek hájíte svou důstojnost. Nikdy neodkládejte církevní oděv, poslušni v tom vůle, kterou vícekrát dal najevo papež, náměstek mého Syna.

Modlete se za ně! Je třeba veliké síly modlitby, aby bylo vyprošeno od Ježíšova Srdce obrácení a polepšení těchto mých ubohých synů. Vy jste ode mne vyvoleni pro vítězství mého Neposkvrněného Srdce ve světě. Ale toto vítězství začne záchrannou tak mnohých mých ubohých synů kněží, kteří zbloudili. Utvořte nepřetržitý řetěz modlitby a lásky, abyste prosili za jejich záchranu a aby se mé Neposkvrněné Srdce stalo především pro ně nejbezpečnějším útočištěm.

Trpte! S papežem, s biskupy a s věrnými kněžími.

Kříž, který Ježíš dnes od vás žádá nést, znamená žít vedle kněžských bratří, kteří už nevěří, kteří už nežijí evangeliem, ale zrazují je, kteří jsou *nevěrnými služebníky*, a přesto zůstávají v církvi, aby byli služebníky této nevěrnosti. (...) Toto pohoršení se bude nutně ještě zvětšovat a zhoršovat. Budete povoláni trpět ještě víc, protože ještě před osvobozující očistou stane se tento skutečný odpad od evangelia v církvi jednoho dne všeobecným, ještě před osvobozující očistou.

Proto už nehledte na čas; nepočítejte ani doby mého vítězství.

Žijte v oddanosti a důvěře jako mé malé děti v mém Neposkvrněném Srdci!“

24. července 1975

Buď klidný na tomto místě svého odpočinku

„Můj nejmilejší synu, vstup do mého Neposkvrněného Srdce! Zde je místo tvého odpočinku.

Proživej tyto dny stále se mnou, v mé společnosti. Ještě tento rok jsem tě chtěla mít zde uprostřed těchto mých malých dětí, z lidského hlediska poněkud křehkých a ubohých, a proto tím dražších mému Srdci.

Buď jen stále mým dítětem, které všechno potřebuje a rádo prostě ode mne všechno přijímá...

Tento můj způsob, jak s tebou hovořím, bude možná u velkých vzbuzovat podiv, avšak pro mé děti je tak přirozený a prostý.

Slunce, moře a příroda – všechno je dar od tvého nebeského Otce pro tebe. Všechno bylo posvěceno přítomností a radostí mého Syna Ježíše.

Jak potěšila ve chvílích zármutku Srdce mého Syna tato příroda, ležící takřka u jeho nohou. Slunce se svým světlem, milá galilejská krajina se svými květy, se svými zpěvy a se svými žhavými zlatožlutými klasy o žních, a to překrásné zrcadlo velikého jezera! Všechno jako by se proměnilo v hlas veliké modlitby mého Syna Ježíše, jeho žhavé touhy po samotě a jeho živelné tužby žít ve společenství s Otcem.

Jak mnozí v těchto pobřežních krajích žijí v zapomenutí na Boha, ponoření do nového pohanství! Urážejí ho a neděkují za tento veliký dar.

Na těchže místech však žijí také mnohé z mých dětí, které ho milují a těší.

Synu, tvá přítomnost zde má být *smírem*. Proto musí být přítomností lásky a modlitby, životem se mnou.

Tak také dnes přítomnost kněží mého Hnutí, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci, obětuji Otci jako *znamení smíru*.

Proto čím dále a čím více se bude množit hřích, tím více poroste jejich láska k Bohu. Čím více se bude všechno propadat do bahna, tím jasněji bude zářit jejich čistota. Čím více se bude šířit odpad, tím hrdinštější bude jejich svědectví víry až k prolítí krve.

Tak budou znamením smíru svou láskou, svou věrností a svou čistotou.

A kvůli těmto mým malým synům zasvěceným mému Srdci zlo nezíská převahu. Naopak, bude nakonec poraženo.

Proto byli všichni mnou vyvoleni a připraveni pro tuto velikou očistu země.

Z tohoto místa všem žehnám a na všechny vylévám hojně milosti, na tvého duchovního vůdce, kterého jsem ti postavila po bok a kterého činím stále učenlivějším nástrojem ve svých rukou pro své plány, na všechny tyto moje malé děti, které jsou s tebou.

Modli se, odpočívej, pracuj, miluj: i tyto dny patří do mého velikého plánu, který mám s tebou. Vejdi tedy klidný do tohoto svého odpočinku.“

29. července 1975

Ecce ancilla Domini – Jsem služebnice Páně

„Hleď, synu, na dobro, které pro tebe chce tvá Matka.

Zvykl sis teď dělat všechno se mnou: cítíš, jak tě v každé chvíli vedu dělat to, co si od tebe přeji. Je to Srdce Maminky, které tě nese; zde cítíš, že ti už nic nedělá starost.

Moji přemilí kněží: chci, abyste mi byli všichni tak oddáni. Nemyslete už na sebe, s ničím si nedělejte starosti, všichni se dejte mnou vést! Potřebuji jen vaši důvěru, vaši plnou oddanost.

Satan se bojí jen jediného: šiku kněží zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci a plně mně oddaných. Ví, že jsem spolu s ním zvedla rukavici výzvy, kterou se odvažil hodit mému Synu. Teď cítí, že se jeho porážka blíží.

Na jeho nové gesto pýchy a vzpoury, které nyní svedlo celé lidstvo, budu stále znovu opakovat ústy svých malých dětí: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“

A brzy dojde k definitivní porážce satana a jeho mnoha přívrženců vítězstvím mých synáčků v mém Neposkvrněném Srdci. Neptejte se mne, kdy se to stane, neboť toto vítězství jsem už začala.“

Kněží mi odpovídají

„Buď klidný a důvěřuj mi, i pokud jde o rozšíření mého Hnutí.

Nedělej si starosti, ani když už několik měsíců jsou nevyřízeny mnohé žádosti o knížky a vy, aniž byste co zanedbali, jim nemůžete odpovědět.

Dejme tomu, že by se při perfektní organizaci mohly bezprostředně vyexpedovat všechny knížky, na které dojde objednávka. A ty myslíš, že by to mohlo stačit pro rozšíření mého Hnutí? Ne, synu, protože knížky došlé na místo určení mohly by být tím, kdo je dostává, uloženy do skříně, aniž by byly čteny. Nebo i kdyby byly přečteny, mohly by nechat čtenáře zcela lhostejným.

Jen moje mateřské působení je nutné pro rozšíření mého Hnutí. Jen moje působení připravuje duše k přijetí tohoto mého daru, pro každého chystá okamžik, ve kterém mu má být dán. Dává zvláštní milost, s kterou mohou být pochopena moje slova a mohou v duších vytvořit onu podivuhodnou skutečnost, kterou slova vyjadřují.

Proto vás naléhavě prosím, abyste mé působení provázeli *svou modlitbou*. Tu od vás žádám stále, protože nutná je modlitba a ne technická dokonalost.

Řekni N., že se dívám se zalíbením, když pracuje pro mé Hnutí, a že vím, že je už zaměstnán tolika jinými věcmi.

Aby však potěšil moje Bolestné Srdce a aby mohl žít v hlubinách mého Srdce, žádám od jeho velkodušného srdce *více modlitby*, chvíle mlčení a života se mnou...

Od tebe, můj nejdražší synu, žádám modlitbu, utrpení a mlčení...

Mlčení především o našich důvěrnostech. Nemluv o tom, co činím u tebe, abys nebrzdil mé působení a nezdržoval plán mého Neposkvrněného Srdce. Všechno říkej pouze svému zpovědníkovi a duchovnímu vůdci!

Hleď, já sama jsem tě uvedla do veliké důvěrnosti se mnou. Ale tvoji bratři jsou teprve na cestě. Proto to nemohou ještě chápat.

Modlitbu a utrpení očekávám od tebe stále!

Nyní se zvěst o mém Hnutí dostala do všech částí světa a kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci mi všichni odpovídají.

Je však třeba, aby všichni tito moji synové, mnou vedeni, kráčeli vpřed a nikdy se nezastavovali! Žádný z nich nesmí být průměrný. Všechny je chci vést ve svém Neposkvrněném Srdci k velkému cíli svatosti.

Kdybys věděl, jak je satan pokouší a jak jim klade překážky, jak je trápí a jak se je snaží připravit o odvahu!

Zůstávej stále v mém Neposkvrněném Srdci a na kříži za ně: tvá modlitba a tvé utrpení jim pomůže růst ve svatosti.

Na kříži a v mém Neposkvrněném Srdci: budeš nyní pomáhat stále – se mnou – těmto svým bratrům a mým přemilým synům.“

Satan zuří

„... Cítíš, jak jsem ti stále nablízku. Mnohdy mé mateřské působení takřka pohlcuje tvou vlastní činnost a ty žiješ trvale usebrán v mém Neposkvrněném Srdci.

Jsi zde, na tomto místě, kde je můj Ježíš a kde jsem přítomna také já...

Proč jsem tě chtěla mít zde nahoře?

Abych ti pomohla vystoupit na tvůj kříž, mé malé dítě. Dám ti veliké dary lásky a bolesti. Jen tak budeš moci pomáhat svým bratřím kněžím růst ve svatosti a stát se takovými kněžími, jak si to přeje Ježíšovo Srdce.

Tys je všechny zasvětil mému Neposkvrněnému Srdci, opravdu! Nyní jsou moji, náležejí mně. A mým úkolem je udělat z nich kněze podle Ježíšova přání.

Kdybys věděl, jak jsou ještě plni lidských slabostí! Jak lpí na sobě samých, na svých libůstkách, na cti, na pozemských věcech a na vlastním mínění! Ještě o mně pochybují, synu, pochybují o tobě a o poslání, které jsem ti já sama svěřila.

Satan je trápí, pořádně je tříbí, svádí je pýchou, a jak se snaží zbavit je odvahy! Zuřivě hryže mou patu, vztekla zuří proti mým synům. Ví, že brzy budou věrnými kněžími a že mu s nimi jednou provždy rozdrtí hlavu.

Chtěla jsem tě mít zde nahoře, protože zde začíná tvoje Kalvárie (...)

23. srpna 1975

Sv. Růženy z Limy

Budeš je přivádět ke mně

„Vrať se v klidu do mého Neposkvrněného Srdce. Jak mnoho jsi trpěl v těchto dnech: tma, temno, pochybnost! V jistém smyslu měl jsi též pocit, jako bys byl opuštěn.

V těchto chvílích se ti zdá, jako bys bloudil. Voláš mě a zdá se ti, že jsem daleko a že všechno je klam. Zatím, synu, nikdy ti nejsem tak blízko, jako nyní v těchto okamžicích. Tisknu tě ke svému Neposkvrněnému Srdci a dívám se na tebe s něžnou láskou.

Já toto tvé utrpení potřebuji! Chci od tebe jen modlitbu a utrpení. Pak ti dám nové světlo a novou radost. Budeš se radovat a zesílíš. Tak budeš ještě ochotnější, abych tě mohla znovu připoutat na tvůj kříž.

Jenom tehdy, když budeš povýšen na svůj kříž, budeš moci pomáhat všem kněžím mého Hnutí, aby byli takovými, jak si to od nich přeje mé Neposkvrněné Srdce.

Jak dlouhou cestu musí tito moji synové ještě vykonat! A ty jim podáš ruku, abys je vedl ke mně. (...)

12. září 1975

Jména Panny Marie

a výročí Mariina vítězství u Vídně r. 1683

Malí v očích druhých, velcí v očích mých

„Vývolila jsem si tě právě pro tvou maličkost, pro tvou ubohost, Ježíš se dívá se zalíbením a se zvláštní láskou na malé, na ty, kteří mají čisté srdce, na prosté.

Buď stále takový!

Nikdy nehleď na sebe, protože jako dar ti dám to, že tě nechám s tvými chybami.

Můj Ježíš tě nemiluje kvůli tomu, co umíš udělat, ale kvůli tobě samému: miluje tě takového, jaký jsi. Ne tvé zásluhy, ale jen jeho láska je ta, která ho mocně táhne k tobě.

Také já, Matka, tě miluji takového, jaký jsi, i s tvými chybami, jestliže se stále snažíš je napravit. A jestliže ti udávají správnou míru tvé malosti, poslouží mi, abych tě učinila více svým.

Kněží mého Hnutí, nebojte se, jestliže někdy cítíte, že jste ještě tak daleko od ideálu, který vám předkládám. Mně stačí vaše pokora, vaše důvěra a vaše dobrá vůle.

Vytvářím zástup kněží, kteří snad nikdy nebudou dokonalí, ale jistě budou *zcela moji*. Dokonalost, kterou v nich vybudují, bude vnitřní a skrytá. Budou malí v očích druhých, velcí v očích mých. Budou i mnohými pohrdáni a pronásledováni, ale v duši budou mít stále mou radost.

Chci, abys mi dnes obětoval tyto květy k mým jmeninám.

Žehnám ti, žehnám vám všem s vděčností a uznáním.“

15. září 1975

Sedmibolestné Panny Marie

Se mnou se obětovat a trpět

„Můj nejdražší synu, na prosby a z vůle svého umírajícího Syna stala jsem se tvou pravou Matkou.

Jsem Matkou všech.

Pro zvláštní milost mého tělesného nanebevzetí nepřestává toto mé Neposkvrněné Srdce bít z lásky k vám.

Proto nikdy nepřestalo být plné zármutku a bolesti nad tolika mými dětmi, které stále páchají zlo, které kráčejí cestou záhuby, a tak maří účinky veškerého utrpení mého Syna Ježíše i utrpení mého.

Zajisté jsem v nebi: jsem dokonale šťastna po boku svého Syna, ve světle Nejsvětější Trojice, ve věčné radosti andělů a svatých. Avšak můj úkol jako Matky mě váže ještě k vám a pokračuje po vašem boku na této zemi.

Jestliže jsem vaší Matkou, každá vaše bolest je i mou bolestí. A tak v mém Srdci opravdu nalézá živou odezvu všechna hořkost, všechna bída a celá veliká bolest světa.

Jsem-li vaší Matkou, musím také trpět pro své syny. Pro všechny, zvláště pro ty, kteří jsou nejdále, pro nejpotřebnější, zvláště pro mé ubohé hříšné děti.

Jsem-li Matkou, musím trpět pro hříšníky. Pro všechny, protože toužím, aby se všichni vrátili k Srdci mého Syna Ježíše a k mému mateřskému Srdci.

Jsem šťastna v nebi a plná bolesti na zemi po vašem boku, moje ubohé trpící děti.

Kněží mého Hnutí, přemilí synové mého Bolestného Srdce, chcete přijmout mé láskyplné pozvání se mnou trpět?

Často jsem přímo překvapena, když vidím, s jakou úzkostí – někdy dokonce s takovou lidskou zvědavostí – hledíte do budoucnosti. Často vás napadne se ptát: „Kdy tedy nastane ta očista?“

Jsou i takoví, kteří se domnívají, že mohou mým jménem oznamovat doby a jisté lhůty a zapomínají, že hodina a chvíle jsou tajemstvím, které je skryto v milosrdném a otcovském Božím Srdci.

Matka nemůže klást časové hranice svého působení, když mateřsky napomíná a milosrdně čeká.

Proto vám říkám: Nehledte do budoucnosti, přemilí synové! Tak se vás nezmocní ani úzkost, ani malomyslnost. Žijte jen přítomný okamžik v naprosté oddanosti mému Neposkrvněnému Srdci. Přítomný okamžik, který pro vás připravuje láska nebeského Otce, moji synáčkové...

Před všudepřítomným Otcem platí jen přítomný okamžik. Nikoliv minulost ani budoucnost, neboť toto není váš čas. (...)

Podílejte se na mé bolesti, moji přemilí synové! V hodině, kdy byl celý svět navždy vykoupen a očištěn, přijal Otec božské utrpení Syna a mé lidské utrpení Matky.

Vaše utrpení také slouží k očištění země.

Jestliže přijde trest, bude to pouze na poslední a veliké volání po utrpení za obnovu světa a za spásu tolika mých ubohých duší.

Nic však tolik nepomáhá k vítězství mého Neposkrvněného Srdce jako srdce kněžské, které trpí. Ve vás, synové, je Ježíš, který pokračuje ve svém očištném poslání. Je to jen jeho krev, která může smýt všechno zlo, všechnu nenávist a všechn hřích světa.

Proto nyní, když nadešla chvíle očisty, budete povoláni, abyste stále více trpěli. Pro vás, synové, je toto hodina kříže. Ale budete trpět se mnou, svou Matkou, která vás zrodila pod křížem.

Stále se mnou v přítomném okamžiku, který vám dává Otec, abyste se obětovali a trpěli v Srdci své bolestné Matky.“

7. října 1975
Růžencové Panny Marie
Vítězství P. Marie u Lepanta r. 1571

Co znamená být Matkou

„Můj synu, přišel jsi sem jen proto, že já jsem si to přála a že jsi viděl moje divy. Viděl jsi, koho já vždy zahrnuji zvláštní láskou: malé, chudé, trpící a hříšníky.

Kdekoli je utrpení, tam je také moje zvláštní láska.

Kdybys věděl, co to znamená být Matkou ...!

Kdybyste to mohli pochopit, ničeho byste se už nebáli: je to mé mateřství, které vás zachraňuje.

Otcova spravedlnost rozhodla zaplatit vaše vykoupení utrpením a smrtí Syna. Láska Srdce Synova rozhodla, aby vás jeho Matka vedla ke spáse.

Proto vám, moji přemilí kněží, říká: *Nebojte se! Je to Matka, která pro vás všechno zařizuje. Nestarejte se!* Přenechejte tedy každou starost mému Srdci. (...)

Buďte připraveni spatřit mé největší divy! Dnes si připomínáte jedno moje vítězství. Brzy však všichni budete svědky mého největšího triumfu.

Nyní je mé vojsko připraveno a čas je tu. Toto je hodina pustit se do boje se zbraní modlitby růžence a vaší modlitby.

Synové, brzy bude oslavováno nové datum. Celá církev znovu rozkvetne pod nečistším pláštěm vaší Matky.“

18. října 1975
Sv. Lukáše – evangelisty

Radujte se

„Synu, vyvolila jsem si tě z tohoto prostého důvodu: jsi nejubožejší, nejmenší a nejomezenější. Z lidského hlediska jsi naprostý ubožák.

Vyvolila jsem si tě, protože v tvém životě se mému nepříteli už podařilo oslavit vítězství. Dala jsem ti v životě zakusit jakoby předem to, co učiním ve chvíli svého největšího triumfu.

Můj nepřítel se bude jednoho dne domnívat, že už slaví plné vítězství: nad světem, nad církví a nad dušemi.

Teprve tehdy zasáhnu já – hrozně a vítězně – aby jeho porážka byla tím větší, čím větší byla jeho jistota, že už navždy zvítězil.

Co se nyní připravuje, je něco tak velikého, že se nikdy nic takového nestalo od stvoření světa. Proto to bylo všechno předpověděno v Písmu svatém.

Tam už byl předpověděn hrozný zápas mezi mnou, „ženou oděnou sluncem“, a „Rudým drakem“, satanem, jemuž se nyní daří svádět mnohé bludem bezbožského marxismu. Tam už je předpověděna bitva andělů a mých synů s přívrženci Draka, vedenými odbojnými anděly. Především bylo jasně předpověděno mé úplné vítězství.

Vy, moji synové, jste byli povoláni prožívat tyto události.

Je tu chvíle, kdy to musíte vědět, abyste se vědomě připravili na boj. Je tu čas, abych vám začala odhalovat část svého plánu.

Především musí můj nepřítel mít dojem, že má teď všechno ve svých rukou. Proto mu bude dovoleno dostat se dovnitř církve a podaří se mu zatemnit Boží svatyni. Nejvíce obětí uchvátí mezi služebníky svatyně.

Toto je skutečně doba velkých pádů pro mé přemilé syny, pro mé kněze.

Některým bude satan činit úklady pýchou, jiným žádostí těla, jiným pochybnostmi, jiným nevěrou, jiným malomyslností a osamělostí.

Mnoho bude pochybovat o mém Synu a o mně a bude se domnívat, že toto je konec mé církve!

Kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, přemilí synové, které shromažďuji pro tento veliký boj: první zbrání, kterou musíte používat, je *důvěra ve mne a vaše naprostá oddanost*.

Přemáhejte pokušení strachu, malomyslnosti a smutku. Nedůvěra ochromuje vaši činnost a to velmi pomáhá mému nepříteli.

Budte veselí a plni radosti!

To není konec mé církve. Přípravuje se začátek její plné a podivuhodné obnovy.

Náměstek mého Syna s mou pomocí to už tuší a přes smutek přítomné chvíle vás vybízí k *radosti!*

K radosti? ptáte se mne s úžasem.

Ano, moji synové, k radosti v mém Neposkvrněném Srdci, které vás všechny v sobě ukrývá. Mé mateřské Srdce bude pro vás místem vašeho pokoje, zatímco venku bude zuřit veliká bouře.

I kdybyste zůstali na cestě zranění, i kdybyste často klesli, i kdybyste zapochybovali a v jistých chvílích zradili, neztrácejte mysl, protože *já vás miluji!*

Čím více bude můj nepřítel chtít proti vám zuřit, tím větší bude moje láska k vám.

Jsem Matka a miluji vás ještě více, synové, protože jste mi byli vyrváni.

A mou radostí, kněží, miláckové mého Neposkvrněného Srdce, je učinit z vás všech tak očištěné a posílené syny, že se je už nikomu nepodaří vyrvat lásce mého Syna Ježíše.

Učiním z vás žijící podoby svého Syna Ježíše.

Proto buďte spokojeni, plni důvěry a mně zcela oddaní. Stále se se mnou modlete!

Zbrání, které použiji k boji a vítězství v této bitvě, bude vaše modlitba a vaše utrpení.

Tedy také vy na kříži se mnou a s mým Synem Ježíšem, vedle jeho a vaší Matky (...).“

Vaše mlčení

„Jak často ti opakuji: budeš trpět a budeš nepochopen; nikdy však nebudeš mít překážky. Toto je *moje* dílo! Nikdo na ně nesáhne!

Moji andělé už boj začali: na mé příkazy shromažďují tyto mé syny ze všech částí světa. Mé Srdce ví, jakými prostředky musí být dosaženi. Mou největší radostí je, když mi odpovídají svým „ano“.

Mnozí se cítí tak malými a nehodnými. Uznávají tolik svých minulých nevěrností a slabostí a jsou jako bezradní, když mají udělat tento krok.

Jejich „ano“, které mi říkají, naplňuje mé Srdce jásotem a radostí!

Spočítej nyní, kolik je těchto „ano“! Spočítej, kolik radostí se dostává mému Neposkvrněnému Srdci!

Synové, žádám od vás jen vaši dokonalou oběť. Oběť vás samých, s vašimi nedostatky, s vašimi slabostmi, s vašimi neschopnostmi.

To potřebuji pro svůj plán.

Jestliže jsem nežádala žádnou právní strukturu pro své Hnutí, je to proto, že je mým výslovným přáním, aby se šířilo v tichosti a skrytě.

Druhá zbraň, které máte používat kromě důvěry a oddanosti ke mně, je vaše modlitba a vaše mlčení.

Mlčení vnitřní: Nechte v sobě mluvit Matku!

Ona bude vašemu dětskému srdci láskyplně opakovat celé Ježíšovo evangelium. Ona vám vrátí radost z jeho slova.

Mlčení vnější: Nechte Matku mluvit za vás!

Tak ráda to budu dělat, jestliže mě necháte ve vás volně působit!

Abych mohla mluvit, potřebuji vaše mlčení. Někteří z vás to dovedou těžko pochopit. A přece toto mlčení je tak potřebné pro vaše vlastní slovo.

Někteří z vás se domnívají, že i pro mé Hnutí je třeba něco udělat, psát, působit. A přece vaše mlčení je tak potřebné pro rozšíření mého Hnutí podle plánu, který už jasně naznačilo mé Neposkvrněné Srdce.

Mluvte stále svým životem! Váš život ať je vaším slovem! Pak to budu já sama, která budu mluvit ve vás a za vás. Pak srdce toho, kdo vás poslouchá, porozumí vašim slovům a přijme je.

Dnes, kdy slovo je zbraní, které používá můj nepřítel, aby svedl celé lidstvo, žádám vás, abyste proti tomu postavili své mlčení. Tak to bude také Duch, který bude mluvit ve vás, a vaším prostřednictvím obnoví Duch celý svět.“

Nebudete naslouchat jiným hlasům, ani jiným slovům.

Budete hladovět a žíznit jen po jeho slově, a tak budete přetvořeni ve škole Slova Božího.

Všechny volám

„Viděl jsi, jak ti sama přivádím kněze mnou povolane, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci? Synu, tvým úkolem je, abys je shromažďoval a všechny mi svěřoval.

Tito moji synové dnes tak potřebují, aby se jim dostalo útěchy a povzbuzení! Proto jsem vždy přítomna při těchto setkáních: duše těchto synů se budou z toho radovat a všichni budou potěšeni.

Přišel čas, kdy se budu v církvi zřejměji projevovat stále většími znameními.

Mé slzy prolité na mnoha místech, abych všechny zavolala k sobě zpět k Bolestnému Srdci Matky.

Slzy Matky dovedou pohnout i nejtvrďší srdce. Nyní mé slzy – i krvavé – nechávají tolik mých synů zcela lhotejnými.

Moje poselství, která budou tím častější, čím více se budou Boží sluhové zdráhat hlásat Pravdu.

Kolik mých dětí dnes skutečně trpí duchovním hladem po Božím slově pro nebalost a nesevědomitost tolika kněží!

Nejdůležitější pravdy pro váš život se už dnes nehlásají: o nebi, které vás čeká; o kříži mého Synu, kterým vám získává spásu; o hříchu, který zraňuje Ježíšovo a moje Srdce; o pekle, kam se denně řítí nespočetné duše; o naléhavé potřebě modlitby a pokání.

Čím více se šíří hřích jako mor a přináší duším smrt, tím méně se o něm mluví. Dnes ho popírají i někteří kněží.

Mou úlohou Matky je dávat duším mých dětí pokrm: jestliže zmlká hlas služebníků, stále více se musí otvírat Srdce Matky.

Po těchto mých zákrocích nadešel čas, *abych se sama osobně ukázala a působila v církvi, jejíž jsem Matkou.*

Chci působit prostřednictvím vás, kněží zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci. To je také část mého plánu.

Zlý duch, můj nepřítel od začátku, svádí nyní velký počet kněží, působí mezi nimi a seřazuje je do šiku proti mému Synu, proti mně a proti církvi.

Já osobně zasahuji a volám kněze, kteří budou chtít být věrnými, aby se soustředili do mého vojska. *Všechny je volám*, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a uchýlili se ke mně.

Boj se bude odehrávat především mezi mnou a starým hadem, jemuž nakonec rozdrtím hlavu. Proto od vás žádám jen ty věci, které se podle vašeho lidského hlediska zdají malé a bezvýznamné.

Zatímco každým dnem přibývá propagandy a křiku Božích nepřátel, kterým se daří zmocnit se všeho, já od vás žádám, abyste odpovídali pouze svou *důvěrou* a úplnou *oddaností, modlitbou, utrpením* a svým *mlčením*.

A přeče se všechno, co obětujete mému Srdci, stane v mých rukou hroznou zbraní v boji za vítězství v této bitvě.

Proti pyšnému vojsku zpupných, kteří se bouří proti Bohu, postavím vojsko svých malých, pokorných, opovrhovaných a pronásledovaných synů. A s vaší pomocí bude nakonec patřit vítězství pokorné „služebnici Páně“.

9. listopadu 1975

Posvěcení lateránské baziliky

Žijte své zasvěcení

„(...) Vyvolila jsem tě, abys všem pomohl pochopit – zvláště svým bratřím kněžím – bohatství a divy mého Srdce.

Ve Fatimě jsem ukázala toto své Neposkvrněné Srdce jako prostředek spásy pro celé lidstvo. Ukázala jsem cestu návratu k Bohu. Lidé – mě neposlouchali!

Nyní vám chci nabídnout své Neposkvrněné Srdce jako jediné útočiště v tak ve-lice bolestných okamžicích, které vás čekají.

Vaše útrapy se budou každým dnem zvětšovat. Krize se nyní v mé církvi prohloubí až v otevřenou vzpouru, zvláště ze strany mnohých mých synů, kteří mají podíl na kněžství mého Syna Ježíše. Tma už houstne, promění se v hlubokou noc světa.

Marxistický ateismus všechno nakazí. Jako jedovatá mlha pronikne do každého prostředí a zadusí víru tolika mých dětí.

Bude převracet pravdy obsažené v evangeliu. Bude popírat božskou přirozenost mého Syna a božský původ církve. Především bude ohrožovat její hierarchické zřízení a bude se pokoušet zničit skálu, na které je budova církve postavena.

Toto je chvíle, kdy chci vylít na všechny své syny milosrdenství svého Srdce, abych je zachránila svou mateřskou láskou, která má vždy porozumění, vždy pomáhá a odpouští.

Chci jednat vašim prostřednictvím, moji přemilí kněží.

Abych to mohla dělat, musíte se mi dát plně k dispozici. Tím více budu moci ve vás působit, čím více se necháte ovládat mou láskyplnou mateřskou činností.

To činíte svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci: to je jediné, co musíte udělat, abyste náleželi k mému kněžskému Hnutí. Čiňte a často obnovujte *toto své zasvěcení* a především je *žijte!*

Jak velikou radost působíte mému Bolestnému Srdci, když při svých setkáních, při společné koncepci všichni společně obnovujete zasvěcení mému Srdci!

Jestliže své zasvěcení žijete, váš život bude skutečně proměněn: naučím vás svému způsobu vidění, cítění, modlitby a lásky.

Dám vám svého Ducha a učiním vás stále menšími, prostšími a pokornějšími. Naučím vás důvěřovat jen a jediné Bohu. Čím více bude přibývat pochybností a popírání, tím více budete v Něm nalézat jistotu a budete o tom vydávat svědectví.

Dám vám velikou lásku k církvi. Dnes prožívá církev chvíle velikého utrpení, protože ji její děti stále méně milují. Tak mnozí ji chtějí obnovovat a očišťovat jen kritizováním a prudkými útoky na její zřízení. Bez lásky se nic neobnoví a neočistí.

Naučím vás milovat papeže dětinnou a hlubokou láskou. Matka vás naučí nést s ním jeho kříž a podílet se na jeho utrpení.

Kde jsou dnes kněží, kteří stojí při tomto prvním knězi, při tomto prvním synu, kterého Matka zahrnuje zvláštní láskou?

Vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, stůjte nejbližě papežovu srdci! Modlete se za něho, trpte s ním, buďte stále s ním! Poslouchejte ho, dělejte to, co vám říká, a šířte jeho učení, jemuž lidé nenaslouchají.

V hodinách hluboké noci bude toto jediným hořícím světlem. Tímto světlem budete osvěcováni a pod mým vedením je budete šířit v celém světě, který je zahalen temnotou.

Bude to také *vaše věrnost*, která jako zbraň způsobí, že bitvu vybojuji a zvítězím. Proto vás, synové, vybízím, abyste se zcela ukryli do mého Neposkvrněného Srdce!“

25. listopadu 1975

Tyto hodiny budou zkráceny

„Synu, můj plán se nyní začíná plnit.

Rozhodující události začaly a vy budete stále více voláni k utrpení. Já potřebuji *všechno vaše utrpení*. Je to nejcennější zbraň pro tuto moji bitvu. Proto vás žádám, abyste se připravili na utrpení, abyste se připravili vystoupit s Ježíšem a se mnou na Kalvárii, abyste se obětovali Otci jako oběti mnou vyvolené a mateřsky už dávno připravené.

Všechny jsem vás skutečně jako vaše Matka shromáždila do svého Neposkvrněného Srdce. Zde je vaše útočiště, oltář, na kterém budete obětováni za spásu světa.

Synové, ať se vaše srdce nechvěje: Dávejte se mi v každém okamžiku. Pro mou církev nadešla hodina zpusťování a opuštěnosti. Bude opuštěna především mnohými svými služebníky a mnohými svými dětmi.

Bude posmívána, zrazována, vydána do rukou nepřítele, který ji chce zničit. Budou to někteří z jejích vlastních služebníků, kteří ji vydají do rukou jejích katů.

Připravujte se se mnou prožívat tyto chvíle: všechno je už Otcem připraveno. Toto je kalich, který budete muset vypít až do dna.

Také vám se budou posmívat, budou vás zrazovat a pronásledovat zároveň s náměstkem mého Syna, papežem. Mnozí budou muset obětovat vlastní život a prolít svou krev. Ostatní zůstanou, aby se stravovali jako oběť, prožívající doby velkých utrpení, která se připravují pro velikou očistu země. Tak budete mým světlem ve veliké temnotě.

Avšak, přemilí synové, tato nejtěžší zkouška bude trvat krátce. Mým zvláštním zákrokem budou ony hodiny ukráceny. (...)“

8. prosince 1975

Neposkvrněného Početí Panny Marie

Já zvítězím

„Já jsem Neposkvrněné Početí!

Synové, přišla jsem z nebe a v Lurdech jsem vám připomenula tuto pravdu, kterou církev krátce předtím úředně definovala.

Zvláštní milostí jsem uchráněna každého hříchu, i hříchu dědičného, jímž je každý z vás postižen v okamžiku početí.

Byla jsem uchráněna hříchu, protože Nejsvětější Trojice chtěla, aby v tomto pokorném tvoru zazářil její skvělý plán neporušený.

Byla jsem uchráněna od hříchu a naplněna milostí, protože jsem byla vyvolena stát se Matkou Slova a určena, abych vám dala svého Syna Ježíše. A můj Syn Ježíš dal mě každému z vás za pravou Matku.

Proto je mou mateřskou úlohou vůči vám odít vás svou vlastní neposkvrněností. Především vás chci uzdravit od zla, které vás tak zohyzduje, totiž od hříchu.

Moji nejmilejší synové, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, já jsem byla od počátku předpověděna jako nepřítelkyně, odpůrkyně a přemožitelka sata-na, otce a prvního původce každého hříchu.

Mým posláním je bojovat se satanem, přemoci ho a rozdrtit mu svou patou hlavu.

Zvítězila jsem na začátku, když mě Nejsvětější Trojice předpověděla jako znamení jistého vítězství ve chvíli, kdy celé lidstvo padlo do otroctví hříchu.

„Nepřátelství položím mezi tebe a ženu, mezi tvé a její potomstvo. Ona ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš činiti úklady její patě.“

Zvítězila jsem, když s mým „*ano*“ Slovo se stalo tělem v mém nejčistším lůně a když se můj Syn Ježíš obětoval na Kalvárii na oltáři kříže.

V něm, který vás všechny vykoupil, se uskutečnilo mé dokonalé vítězství.

V tomto svém boji jsem pokračovala po dlouhá léta pozemské cesty církve. Za svá největší vítězství děkuje církev mému zvláštnímu mateřskému úsilí.

Když mě však v minulém století chtěl můj nepřítel vyzvat k boji a začít bitvu, která by *bludem ateismu* svedla a oklamala celé lidstvo, ukázala jsem se z nebe na zemi jako Neposkvrněná, abych vás potěšila a povzbudila, protože mým úkolem je především bojovat proti satanovi a zvítězit nad ním.

A v tomto století, kdy se ateismus zorganizoval jako moc usilující o dobytí celého světa a o úplné zničení církve, znovu jsem se ukázala z nebe, abych vám řekla, ať se nebojíte, protože v této hrozně bitvě zvítězím já! Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!

Vy, moji ubozí synové, jste nejvíce postiženi bojem, který se odehrává především mezi mnou a mým nepřítelem, starým hadem, satanem, svědцем a původcem všeho zla.

Proto ještě dříve než jsem vám ohlásila bitvu, jako Matka jsem vás pozvala, abyste hledali bezpečné útočiště. Uchylte se ke mně! Svěřte se plně mému Srdci!

Mé Neposkvrněné Srdce: chápete nyní, synové, proč je největším darem, který vám nabízí nebeský Otec.

Mé Neposkvrněné Srdce: je vašim nejbezpečnějším útočištěm a prostředkem spásy, který v těchto chvílích dává Bůh církvi a lidstvu.

Zvláštním zárokem tohoto mého *Srdce* je dílo, které konám ve své církvi, abych volala všechny kněze, své přemilé, uchýlit se ke mně!

Vidíte nyní, jak se satan dostal dovnitř církve? Jak klame, kazí a strhuje tolik mých ubohých synů kněží?

Toto je tedy hodina, kdy také já osobně zasahuji.

Volala jsem vás k důvěře, k naprosté oddanosti a abyste se všichni zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci. Vám jsem ukázala svůj plán, vám jsem řekla, jaké zbraň jsem vyvolila pro tuto bitvu.

Nyní vás, synové, ujišťuji, že *jedině já zvítězím!* (...)"

24. prosince 1975

Svatá noc

Nebojte se!

„Toto je Svátá noc a ty ji prožij ve mém Srdci, můj nejmilejší synu!

Chci ti dát účast na celé své lásce, na své mateřské touze ve chvíli, kdy jsem byla uchváčena světlem nebe a kdy se narodil můj Syn Ježíš do tohoto světa. Narodil se panenským podivuhodným způsobem ze mne, své Matky.

Byla hluboká noc. Ještě temnější noc zahalovala lidstvo zotročené hříchem, které už nemělo naději na záchranu. Noc zahalovala též vyvolený národ, který se už nesrovnával s duchem svého vyvolení a nebyl ochoten přijmout Mesiáše.

V této tak hluboké noci vzešlo světlo, narodilo se malé Děťátko. Ve chvíli, kdy to nikdo nečekal a kdy ho nechtělo přijmout žádné místo...

Neočekáván, nepřijat a lidmi odmítnut: a přece toto je chvíle, kdy pro lidstvo začíná spása. Můj Ježíš přichází spasit všechny lidi od jejich hříchů. Tak vychází světlo ve veliké tmě a toto mé Dítě přichází spasit svět.

Přichází v chudobě a bolesti tohoto odmítnutí a jeho první hlásek je jen pláč: cítí krutou zimu, zahaluje ho všechn mráz světa.

Mé Neposkvrněné Srdce zachytilo první slzy Božského Dítěte. Smísily se se slzami mého Srdce a já jsem je osušila svými mateřskými polibky.

V této Sváté noci, kdy vám znovu dávám svého Syna, opakují: *Nebojte se!* Ježíš je vašim Spasitelem!

Dnes ještě více než kdy jindy je svět ponořen do tmy. Led nenávisti, pýchy a nevěry obklopuje srdce lidí. Také má církev je rozvrácena hlubokou krizí. Mnozí kněží dokonce pochybují o mém malém Dítěti.

Celá církví, přivítej s radostí příchod svého Ježíše: on žije v tobě, protože chce spasit všechny tyto moje ubohé děti.

Kněží, zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, *nebojte se!* Dnes vám oznamuji velkou novinu, která je radostí pro všechny: můj Syn je vaším Spasitelem. Všichni jste jím byli vykoupeni. Jím můžete být nyní všichni spaseni.

Nebojte se! Jako vám mé Neposkvrněné Srdce darovalo Spasitele, tak vám v těchto dnech mé Neposkvrněné Srdce dává radost z jeho spásy. Brzy se bude celý svět, temnotou zahalený a vyrvaný mému Synu, konečně radovat z plodů této svaté noci.

Triumf mého Neposkvrněného Srdce nastane s novým narozením Ježíšovým v srdcích a duších mých zbloudilých dětí!

Mějte jen důvěru a ať se vás nezmocní úzkost ani malomyslnost! Budoucnost, která vás čeká, bude novým svítáním světla pro celý svět, který pak už bude očištěn.

Vedle chudých jeslí svého Dítěte cítím v této noci přítomnost lásky svých přemilých synů, kněží mně zasvěcených, a se svým Synem Ježíšem, kterého tisknu na Srdce, všem vám děkuji a žehnám vás!⁶

31. prosince 1975

Poslední noc v roce

Můj dar církvi

„Prožijte poslední hodiny tohoto roku v mém Neposkvrněném Srdci v modlitbě.

Končí rok, který byl rokem milosti a milosrdenství, tento svatý rok 1975.

Mnohé mé děti přijaly pozvání Kristova zástupce a přišly z celého světa, aby získaly velké odpustky. Jiné mé děti prožily tento rok v naprosté lhstojnosti, ponořené jen do svých pozemských plánů.

Přemnozí jiní nepřijali toto pozvání, a dokonce vědomě uzavřeli svou duši před velkým milosrdenstvím mého Syna Ježíše.

Je to důkazem pravdivosti toho, o čem jsem ti už častěji ve tvém srdci říkala.

Satan stále zjevněji provádí své pikle v mé církvi. Nyní se připojil k tolika kněží, mým synům, tím, že je oklamal falešnou vidinou, kterou marxismus všem předkládá: výlučný zájem o chudé; křesťanství zaměřené jen na výstavbu spravedlivější lidské společnosti; církev, která by chtěla být věrnější evangeliu, a proto odtržená od svého hierarchického zřízení.

Toto skutečné rozdělení v mé církvi, tento skutečný odpad tolika mých synů kněží se vystupňuje a povede dokonce k násilné a otevřené vzpourě.

Proto jsem, můj nejmilejší synu, své dílo v tomto roce přivedla k plnosti. Jak jsem ti minulého roku předpověděla, mé Hnutí se rozšířilo všude a rozkvetlo jako podivuhodné jaro pro celou církev. Mé dílo se rozšířilo po celém světě. Nyní je vojско mých kněží připraveno.

Budu ještě pokračovat v této své mateřské činnosti, která bude každým dnem stále zřejmější a účinnější pro vítězství mého Neposkvrněného Srdce.

Prožij proto poslední hodiny tohoto roku v modlitbě. Spoj svou modlitbu s modlitbou všech mých milovaných synů. V každé části světa uslyší v těchto hodinách mé pozvání, aby se spojili se mnou v modlitbě a přitiskli se všichni k mému Neposkvrněnému Srdci.

Co vás očekává, moje nejmilejší děti, je nyní jen vaše úplná oběť za spásu světa a očistu země.

Čas, který vám ještě Otec vyhrazuje, je příliš vzácný. Nepromarněte jej! Prožijte každý okamžik se mnou, v mém Srdci.

Nehleďte do budoucnosti! Žijte jen přítomností, kterou vám Matka připravuje.

Zlo, kterého stále přibývá a které se zdá, že všechno zaplavuje, ať vás nezneklidňuje a nebere vám odvahu! Brzy posbírám sama všechno dobro, které je ve všech částech světa, uložím je do svého Srdce, abych je obětovala Boží spravedlnosti.

Moji přemilí synové, začněte se mnou nový rok.

Vy jste můj plán, láskyplný záměr vaší Matky, můj dar církvi, aby byla potěšena v utrpení a ve zdánlivé smrti, která ji čeká před její podivuhodnou obnovou, spojenou s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

